

for Arbejderklasse, hvis Eiendom i sig selv er overmaade ringe, kunde enten med eller uden Paavirkning forsøge paa at sætte noget Saadant igjennem og derved tilføie de Mænd, der havde væsentlig Interesse i, at Eligt ikke skete, et temmeligt betydeligt Tab. Man maa jo overhovedet ikke overse, at det her kan dreie sig om ikke ubetydelige Eiendomsinteresser. Hvorvidt der derimod kunde være Anledning til i Henseende til Garantien at medtage andre Faktorer end netop Areal, derom kan der tvivles, og derom skal jeg ikke udtale mig i dette Næbtst. Jeg kan jo tænke mig, at der kan være Spørgsmaal om f. Ex. at medtage Assurancefummerne eller deslige, som er Vidnesbyrd om Tilstedeværelse af væsentlige Eiendomsinteresser, der have Ret til at fordr, at de blive tagne i Betragtning i saa Henseende. — Det ærede Medlem her tæt ved (Sessen) mente, at der er en Mangel ved Lovforslaget. Jeg skal dertil svare, at det ikke forekommer mig, at der er Nødvendighed for, at de Foranstaltninger, han omtalte, skulle indeholdes i det 2det Kapitel af den nye Lov; det kunde jo ogsaa tænkes, at de kunde blive Gjenstand for en særlig Lov, og det har jeg saa meget mere tænkt mig, som der er Forhold at ordne ved den Side af Sagen, som ikke ligge for ved den nærværende.

C. A. Hansen: Ja, men Andragendet kan jo ikke komme til Ministeren, medmindre det udgaar fra Byraadet og er tiltraadt enten af Landkommunens Bestyrelse eller af Halvdelen af Eiendomsbesidderne, naar de tillige ere Halvdelen af Areal. Kommer det nu til Ministeren med Udelæelse af Arealbetragtningen, saa staar det jo vistnok altid i Ministerens Magt at tage det Hensyn, som den ærede Minister berørte, men saalænge den Bestemmelse staar der, ere de ligefrem afflaarne fra at faae det bragt ind under Ministerens Overveelse og Afgjørelse.

Indenrigsministeren: Ja, det ærede Medlem tager virkelig feil og kommer tilbage til den samme Misforstaaelse, som han syntes at gjøre sig skyldig i over for det ærede Medlem fra 9de Kred. (Strup). Naar den kommunale Bestyrelse er enig herom, kan den bringe Andragendet frem, uanset, om den enkelte Mand, om hvem det dreier sig, ikke er tilfunds at ville finde sig der. Jeg ser saaledes ikke rettere, end at Andragendet kan komme ind, naar der er den Betyggelse, som man absolut maa fordr, at det i sig selv er et fornuftigt Arrangement, der tilfigtes, og herpaa har man troet altid at kunne være sikker, naar den kommunale Bestyrelse paa Stebet er enig om at anbefale og støtte en saadan Fordring.

C. A. Hansen: Ja, men naar Kom-

munalbestyrelsen ikke er enig, naar Byraadet er enig med Halvdelen af Eiendomsbesidderne, som ville ind under Byen, saa kunne de ikke faae deres Andragende ind; med mindre de tillige ere det halve Areal. Den Enighed mellem Kommunerne, som her forudsættes, antager jeg vil meget sjældent være tilstede. Det skulde glæde mig, om den hyppigt vilde vise sig, men jeg er overbevist om, at det saare sjældent vil være Tilfældet.

Sessen: Maa jeg takke den høitærede Minister for den Meddelelse, at det er under Overveelse, hvorvidt der vil blive forelagt et Forslag til Lov om Kjøbstæders Indlemmelse i et Landdistrikt, hvilket jeg naturligvis vilde sætte langt mere Pris paa, end om jeg selv skulde stille Forslag derom under Behandling af dette Lovforslag.

B. Petersen: Det er blot en ganske kort Bemærkning, jeg skal tillade mig med Hensyn til Gjenfidsighedsspørgsmaalet. Det forekommer mig, at dette Spørgsmaal virkelig ikke har Noget her at bestille; thi efter min Opfattelse er Sagen den, at kun, naar et Landdistrikts Bestyrelse eller Halvdelen af Eiendomsbesidderne er enig med Byraadet, kun da vil Indlemmelsen kunne ske. Jeg kan dog umulig tro, at det er det ærede Medlems Mening, som først opstillede Fordringen om Gjenfidsighed (Strup), at det skulde være saaledes, at en Landkommune kunde paabyrde en Kjøbstadkommune et Distrikt mod dens Villie; thi saa maatte Gjenfidsigheden gaa saa vidt, at, naar en Kjøbstad vilde af med et Distrikt, maatte den ogsaa kunne paabyrde Landdistriktet det. Jeg har opfattet Loven affurat i den And, hvori den ærede Minister udtalte sig, nemlig saaledes, at det kun er, hvor der er Villighed fra begge Sider, hvor man saa at sige er enig, og der kun mangler Ministeriets Villigelse, at Ministeren skal have Bemyndigelse til at approbere Indlemmelsen.

Mogensen: Det forekommer mig ikke at være fuldkommen rigtigt, at Kommunalbestyrelsen for Landdistriktet kan blive afflaaren fra at gjøre Indsigelse mod Indlemmelsen af Landdistriktets Grunde under Kjøbstaden. Her staar jo nemlig, som tidligere har været bemærket, i § 1, at det beror enten paa Landdistriktets Kommunalbestyrelse eller paa Halvdelen af dem, som ere den Jord, der skal indtages, om et Andragende derom skal indgives til Ministeriet. Dersom nu Halvdelen af disse Ciere ere enige derom, bliver jo den kommunale Bestyrelse rent udelukket fra at kunne paatale denne for den undertiden saa meget vigtige Sag. Jeg har nok hørt bemærket, at det ingen Fordel var for Kjøbstaden at faae Jord indlagt under Byen, men det er dog vel Noget, som alle vide, at det er en direkte Fordel for en Kommune,